

Παραλυτικά διχασμένη η Ισπανία

11/Νοε/2019 07:47

Του **Κώστα Ράπτη**

Η "ρουτίνα" των κυβερνήσεων μειοψηφίας και των αλλεπάλληλων προσφυγών στην κάλπη δεν μπορούσε να κρατήσει για πάντα. Και έσπασε με τον πιο ανησυχητικό τρόπο: την εκτόξευση της ισπανικής ακροδεξιάς στην τρίτη θέση του κατακερματισμένου πολιτικού σκηνικού.

Οι βουλευτικές εκλογές της Κυριακής, οι δεύτερες εντός του 2019 και οι τέταρτες μέσα σε τέσσερα χρόνια, υπήρξαν το παράτολμο στοίχημα του απερχόμενου Σοσιαλιστή πρωθυπουργού Πέδρο Σάντσεθ να διαπραγματευτεί την παραμονή του στην εξουσία από πλεονεκτικότερη θέση έναντι των αριστερών Unidas Podemos και χωρίς την ανάγκη κοινοβουλευτικής στήριξης από τους Καταλανούς αυτονομιστές.

Το πείραμα απέτυχε κατά το ότι ούτε η νέα σύνθεση του κοινοβουλίου των 350 εδρών εξασφαλίζει προφανή κυβερνητική πλειοψηφία, ούτε οι διαιρέσεις της χώρας, που έφερε στην επιφάνεια το καταλανικό ζήτημα, επουλώνονται, ενώ η πανευρωπαϊκή ιδιαιτερότητα της Ισπανίας να μην διαθέτει κοινοβουλευτική ακροδεξιά ανατρέπεται, αφού το κόμμα VOX το οποίο μόλις τον Απρίλιο εισήλθε στη Βουλή υπερδιπλασιάζει τις έδρες του.

Ειδικότερα, με καταμετρημένο το 96,84% των ψήφων το Σοσιαλιστικό Κόμμα (PSOE) του Πέδρο Σάντσεθ συγκεντρώνει το 28% της ψήφου και αποσπά 120 έδρες (έναντι 28,7% και 123 έδρες στο προηγούμενο κοινοβούλιο), το δεξιό Λαϊκό Κόμμα (PP) του Πάμπλο Κασάδο 20,8% και 88 έδρες (από 16,7% και 66 έδρες), το ακροδεξιό Vox του Σαντιάγο Αμπασκάλ 15% και 52 έδρες (από 10% και 24 έδρες), οι Unidas Podemos του Πάμπλο Ιγλέσιας 12,8% και 35 έδρες (από 14,3% και 42 έδρες), η αυτονομιστική Ρεπουμπλικανική Αριστερά της Καταλονίας (ERC-Sobiranistes), υπό τον Γκαμπριέλ Ρουφιάν στη θέση του φυλακισμένου Οριόλ Ζουνκέρας, 3,60% και 13 έδρες (έναντι 3,91% και 15 έδρες), καθώς και την πρωτιά στην Καταλονία, οι κεντρώοι Ciudadanos του Άλμπερτ Ριβέρα 6,79% και 10 έδρες (από 15,9% και 57 έδρες), οι κεντροδεξιό Καταλανοί αυτονομιστές του JxCAT-Junts 2,9% και 8 έδρες (από 1,91% και 7 έδρες), οι κεντροδεξιό Βάσκοι εθνικιστές του PNV 1,59% και 7 έδρες (από 1,51% και 6 έδρες), οι αριστεροί Βάσκοι αυτονομιστές του EH-Bildu 1,16% και 5 έδρες (από 0,99% και 4 έδρες), το πρωτοεμφανιζόμενο Más País του Ινίγο Ερεχόν (διάσπαση των Podemos σε συνεργασία με τους Πράσινους του Equo) 2,30% και 3 έδρες, ενώ άλλες 7 έδρες κατανεμήθηκαν σε μικρότερους τοπικούς σχηματισμούς. Το ποσοστό συμμετοχής (χωρίς να υπολογίζεται η ψήφος των αποδήμων) ανήλθε στο 69,9%,, έναντι 71,8% τον Απρίλιο.

Η ανάγνωση των αποτελεσμάτων οδηγεί στο συμπέρασμα ότι αθροιστικά οι δυνάμεις

αριστερότερα του κέντρου συγκράτησαν τα ποσοστά τους με ελαφρά μείωση των εδρών του. Αντιθέτως στην άλλη πλευρά του πολιτικού φάσματος σημειώθηκαν δραματικές εσωτερικές ανακατατάξεις, με το PP να ανακάμπτει μεν από το καταστροφικό αποτέλεσμα του Απριλίου, βλέποντας όμως το VOX να διεισδύει σε παραδοσιακά του προπύργια, τους δε Ciudadanos να πληρώνουν με ταπεινωτική ήττα και συρρίκνωση την προηγούμενη ένταξή τους σε μιαν οιονεί "τριμερή σύμπραξη" με τα δύο αυτά κόμματα, στο όνομα της υπεράσπισης της ακεραιότητας της Ισπανίας.

Τηνώρα που Καταλανοί και Βάσκοι αυτονομιστές (αλλά και τα μικρότερα τοπικιστικά κόμματα) ενισχύουν τις δυνάμεις τους, ο αναδυόμενος καστιλιάνικος εθνικισμός του VOX, συνδυαζόμενος με μιαν ιδιόμορφη αντιφεμινιστική πολεμική, αποτυπώνει την κατάλυση των μεταπολιτευτικών ισπανικών συναινέσεων, οπότε η κληρονομιά του φρανκισμού παρέμενε σε μεγάλο βαθμό άθικτη, χωρίς όμως διακριτή έκφραση έξω από τη μεγάλη ομπρέλα του PP.

Οιεξιλίξεις μοιάζει να ελέγχονται περισσότερο από το "βαθύ κράτος" που εκφράζει η άκρως πολιτικοποιημένη δικαστική εξουσία: Το νέο κύμα αναταραχής και καταστολής στην Καταλονία, μετά τις βαριές ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν στους πολιτικούς ηγέτες οι διεξήγαγαν το δημοψήφισμα απόσχισης του 2017, έδωσε σε μεγάλο βαθμό τον τόνο στη συγκεκριμένη εκλογική αντιπαράθεση. Σε συνδυασμό με τους "πολέμους μνήμης" τους οποίους πυροδότησε η εκταφή της σορού του Φράνκο από το φαραωνικό μαυσωλείου του, η προεκλογική συζήτηση άφησε πίσω της τα αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης και τα σκάνδαλα διαφθοράς του PP που σε μια προηγούμενη περίοδο λειτούργησαν καταλυτικά.

ΟΠέδρο Σάντσεθ οφείλει τώρα να λύσει μια δύσκολη εξίσωση. Οι διαβουλεύσεις για τον σχηματισμό κυβέρνησης επέστρεψαν στο αδιέξοδο σημείο στο οποίο βρίσκονταν και πριν. Και οι Βρυξέλλες επισείουν τις αυστηρές δημοσιονομικές τους συστάσεις.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)